

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

ПРАВОВИЙ ЧАСОПИС ДОНБАСУ

**Збірник наукових праць
№ 3 (76) 2021**

**Виходить 4 рази на рік
Засновано в березні 1997 року**

**Наукове видання
включено до міжнародної наукометричної бази
«Index Copernicus International»**

**Маріуполь
2021**

*Рекомендовано до друку Вченою радою ДонДУВС
(протокол № 19 від 26.08.2021)*

ПРАВОВИЙ ЧАСОПИС ДОНБАСУ **№ 3 (76) 2021**

Виходить 4 рази на рік
Засновано в березні 1997 р.

Редакційна колегія

Головний редактор – Бесчастний В. М., керівник Секретаріату

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 17.03.2020

№ 409 «Про затвердження рішень Атестаційної колегії Міністерства щодо формування Переліку наукових фахових видань України від 26 лютого і 6 березня 2020 року та внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 11 липня 2019 року № 975» збірник включено до Переліку фахових видань України як друковане періодичне видання категорії «Б» в галузі юридичних наук (081 – Право)

У збірнику розглядаються загально-теоретичні та історичні аспекти держави і права, висвітлюються актуальні питання конституційного, міжнародного, господарського, цивільного, трудового, адміністративного, фінансового, інформаційного, кримінального права, криміналістики, оперативно-розшукової діяльності

Ø Відповідальність за точність поданих термінів, фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори матеріалів

Ø Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів

Ø Розсилається до державних установ та наукових бібліотек України

Ø Електронна версія кожного випуску збірника безоплатно та своєчасно розміщується у відкритому доступі на сайті Національної бібліотеки України імені В. І.

Вернадського НАН України в розділі «Наукова періодика України» та в архіві на вебсайті видання за адресою: <https://ljd.dli.donetsk.ua>

Засновник та видавець:

Донецький державний університет внутрішніх справ
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 22761-1/2661 ПР
від 30.05.2017.

Адреса редакції: Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг,
вул. Степана Тільги, 21

Конституційного Суду України, доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління, професор, заслужений юрист України;

заступник головного редактора – Зозуля Є. В., професор кафедри загально-правових дисциплін Донецького державного університету внутрішніх справ (далі – ДонДУВС), доктор юридичних наук, професор;

відповідальний секретар – Дерев'янка Б. В., головний науковий співробітник відділу правового забезпечення ринкової економіки Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, доктор юридичних наук, професор;

редактор – Рутвян О. І., завідувач редакційно-видавничого відділення відділу організації наукової роботи ДонДУВС;

члени редколегії:

Бурий В. Є. – начальник відділу кримінологічних досліджень Науково-практичного центру з проблем зміцнення законності та правопорядку Генеральної прокуратури Республіки Білорусь, кандидат юридичних наук, доцент (Республіка Білорусь);

Наджафгулієв Рафіг Іслам огли – начальник кафедри адміністративної діяльності органів внутрішніх справ Академії Поліції МВС Азербайджанської Республіки, доктор філософії з права, доцент (Азербайджанська Республіка);

Оажіу Ю. М. – проректор Академії «Stefan cel Mare» МВС Республіки Молдова, доктор права (Республіка Молдова);

Вітвіцький С. С. – ректор ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Волубуєв А. Ф. – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету № 1 ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор;

Громенко Ю. О. – директор Навчально-наукового інституту права та кібербезпеки Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Клемпарський М. М. – професор кафедри цивільного, трудового права та права соціального забезпечення факультету № 3 ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор;

Козар Ю. Ю. – професор кафедри права Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Богдана Хмельницького, доктор юридичних наук, професор;

Короткова Ю. М. – професор кафедри соціально-гуманітарних дисциплін ДонДУВС, доктор педагогічних наук, професор;

Куракін О. М. – проректор ДонДУВС, доктор юридичних наук, доцент;

Лопатинська І. С. – доцент кафедри іноземних мов ДонДУВС, кандидат педагогічних наук, доцент;

Лоскутов Т. О. – професор кафедри кримінально-правових дисциплін факультету № 2 КННІ ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор;

Мердова О. М. – завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 2 ДонДУВС, кандидат юридичних наук, доцент;

Назимко Є. С. – перший проректор ДонДУВС, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник;

Ніколенко Л. М. – завідувач кафедри господарсько-правових дисциплін та економічної безпеки факультету № 3 ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор;

Одерій О. В. – професор кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету № 1 ДонДУВС, доктор юридичних наук, професор;

Пашутін В. В. – кандидат юридичних наук, доцент;

Санніков Д. В. – доцент кафедри земельного та аграрного права Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого, кандидат юридичних наук, доцент;

Халимон С. І. – головний науковий співробітник науково-дослідного відділу Національної академії Державної прикордонної служби України ім. Богдана Хмельницького, доктор юридичних наук, професор.

Мердова Ольга Миколаївна,
кандидат юридичних наук, доцент
(Донецький державний університет
внутрішніх справ, м. Маріуполь)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0769-2364>

Хозлу Іван Костянтинівч
(Донецький державний університет
внутрішніх справ, м. Маріуполь)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2705-3968>

Шульга Марина Вікторівна
(Донецький державний університет
внутрішніх справ, м. Маріуполь)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8314-8104>

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАТРИМАННЯ ПРАВОПОРУШНИКІВ ЗА ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА НАЦІОНАЛЬНА ПРАКТИКА

Статтю присвячено аналізу адміністративно-правового регулювання адміністративного затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства в деяких зарубіжних країнах, зокрема, досліджено досвід таких держав, як Естонія, Республіка Азербайджан, Республіка Білорусь, Республіка Казахстан, Республіка Молдова, Республіка Таджикистан, Республіка Туркменістан, Республіка Узбекистан. Проаналізовано законодавче регулювання адміністративного затримання, його підстави та строки у справах про адміністративне правопорушення за вчинення домашнього насильства. Зроблено висновок про доцільність закріплення спеціального строку адміністративного затримання за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 173-2 КУпАП.

Ключові слова: домашнє насильство; адміністративне затримання; строк; поліція.

Постановка проблеми. Проблема запобігання та протидії домашньому насильству в останні роки є чи не найбільш обговорюваною як у наукових колах, так і на рівні діяльності органів публічного адміністрування. Це пов'язано, по-перше, з постійним зростанням кількості вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством. Так, за даними Генеральної прокуратури України, у 2019 році було зареєстровано 2554 кримінальних правопорушень, пов'язаних із домашнім насильством, а у 2020 році – на 87 % більше, ніж у попередньому періоді, що становить 4796 кримінальних правопорушень; з них кримінальних правопорушень за ст. 126-1 «Домашнє насильство» Кримінального кодексу України (далі – КК України) у

2019 році було зареєстровано 1563, а у 2020 році – 3037 кримінальних правопорушень, що свідчить про 100 % зростання. Що ж стосується адміністративних правопорушень, передбачених ст. 173-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), то за інформацією Національної поліції України також наявне зростання чисельності виявлених проступків. Так, у 2019 році їх кількість налічувала 109345 правопорушень, а у 2020 році – 133690. По-друге, в останні роки спостерігається активізація органів публічного адміністрування щодо запровадження організаційно-правових заходів у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, що, безумовно, дає свої результати. Незважаючи на це, багато проблем залишаються актуальними та активно обговорюваними і сьогодні, зокрема й питання застосування адміністративного затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства. Підтвердженням цьому є доручення Міністерства внутрішніх справ України від 24 травня 2021 року № 71/37, у якому порушуються питання про внесення змін до законодавства щодо строків та порядку адміністративного затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства. З огляду на актуальність зазначеної проблеми, вважаємо за доцільне проаналізувати зарубіжний досвід нормативного врегулювання адміністративного затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства з метою його можливого врахування в національній практиці.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У юридичній літературі вивчення досвіду зарубіжних країн щодо застосування адміністративного затримання в загальному контексті здійснювалося В. О. Заросилом, О. С. Проневичем, Л. Л. Саврончук, А. В. Столітнім. Питання запобігання і протидії домашньому насильству були предметом дисертаційних досліджень таких учених, як І. А. Горбач-Кудря, К. В. Довгунь, М. М. Легенька, Н. О. Ліщук, В. Г. Хашев, проте питання адміністративного затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства в них не розглядалися, так само як і не вивчався зарубіжний досвід нормативного врегулювання зазначеного примусового заходу.

Формування цілей статті (постановка завдання). Метою статті є аналіз зарубіжного законодавства щодо застосування адміністративного затримання за вчинення домашнього насильства, його узагальнення та визначення можливості запровадження позитивного досвіду в Україні.

Виклад основного матеріалу. Наголосимо, що в більшості зарубіжних країн немає інституту адміністративного затримання, що обумовлено відсутністю поділу правопорушень на кримінальні та адміністративні, а затримання правопорушників за вчинення домашнього насильства здійснюється в межах реалізації заходів інституту кримінальної відповідальності. Так, наприклад, В. О. Заросило зазначає, що будь-яке затримання громадянина поліцією Великобританії, США та Канади іменується арештом, а не адміністративним затриманням. Поняття адміністративного затримання в практиці роботи поліції зарубіжних країн взагалі відсутнє [1, с. 7].

Саме тому в межах запропонованої статті буде проаналізовано досвід країн, у яких є саме інститут адміністративного затримання, на підставі першоджерел нормативно-правових актів, що регулюють строки та порядок застосування зазначеного заходу адміністративного примусу в контексті припинення адміністративних правопорушень за вчинення домашнього насильства.

Зауважимо, що аналіз зарубіжного адміністративно-деліктного законодавства засвідчив, що не в усіх проаналізованих нами країнах існує спеціальна норма, яка встановлює адміністративну відповідальність за вчинення домашнього насильства. Так, наприклад, у Республіці Казахстан протиправні діяння, що охоплюються поняттям «домашнє насильство», кваліфікуються за ст. 73-1 «Умисне завдання легкої шкоди здоров'ю» та ст. 73-2 «Побої» Кодексу Республіки Казахстан про адміністративні правопорушення [2], у Республіці Туркменістан – за ст. 334 «Побої» [3]. В Естонії діє

єдиний Пенітенціарний кодекс, що встановлює відповідальність за злочини і проступки, у якому також відсутні спеціалізовані склади правопорушень. У Республіці Білорусь поряд із спеціальною нормою – ст. 10.1 «Умисне заподіяння тілесного ушкодження та інші насильницькі дії або порушення захисного припису» – є ст. 10.2 «Образа», за якою кваліфікуються протиправні діяння, що містять ознаки психологічного насильства [4]. Однак останнім часом у практиці багатьох країн дотримуються законодавчого визнання домашнього насильства на рівні спеціалізованої адміністративно-деліктної норми. Як і в Україні, така адміністративна відповідальність установлена в Республіці Азербайджан, Республіці Молдова, Республіці Білорусь, Республіці Таджикистан, Республіці Узбекистан.

Чинна редакція пункту 1 частини другої ст. 262 КУпАП містить пряму вказівку на можливість адміністративного затримання осіб під час вчинення домашнього насильства, насильства за ознакою статі, невиконання термінового заборонного припису. Зазначимо, що й у законодавстві всіх названих вище країн за вчинення домашнього насильства або інших діянь, що охоплюються поняттям «домашнє насильство», передбачено можливість застосування адміністративного затримання, проте порядок і строки його застосування суттєво відрізняються. Розглянемо ці особливості.

У таких країнах, як Республіка Азербайджан [5], Республіка Таджикистан [6], Республіка Туркменістан [3], Республіка Узбекистан [7], також і в Україні, максимальний строк адміністративного затримання за домашнє насильство може становити 3 години, проте за окремі види адміністративних правопорушень їх законодавством передбачено більш тривалі строки: 24 години та 48 годин.

Наприклад, частиною 3 ст. 789 Кодексу Республіки Казахстан про адміністративні правопорушення передбачено, що особу, щодо якої порушено провадження у справі про адміністративне правопорушення, яке призводить до застосування адміністративного арешту як одного із заходів адміністративного стягнення, може бути піддано адміністративному затриманню до розгляду справи про адміністративне правопорушення, але не більше двадцяти чотирьох годин [2]. Санкції статей, що передбачають адміністративну відповідальність за домашнє насильство, дійсно містять як стягнення адміністративний арешт.

Схожою є і запроваджена практика в Республіці Молдова: згідно з ч. 1 ст. 435 «Строки затримання та умови позбавлення волі» Кодексу Республіки Молдова про правопорушення загальний строк адміністративного затримання становить 3 години, але відповідно до ч. 2 зазначеної статті «з санкції судді по кримінальному переслідуванню затримання може застосовуватися на строк, що перевищує зазначений у частині (1), але не більше ніж на 24 години до розгляду справи про правопорушення – щодо особи, підозрюваної у вчиненні правопорушення, за яке передбачено покарання у вигляді арешту за правопорушення» [8]. До таких правопорушень належить і ст. 78-1 «Насилля в сім'ї».

У ст. 44 «Підстави і строки затримання особи» Деліктно-процесуального кодексу Естонії передбачено, що особу, стосовно якої є підстави підозрювати її в скоєнні проступку, може бути затримано на строк до 48 годин, якщо:

- 1) вона намагалася втекти;
- 2) не встановлена її особа;
- 3) вона може продовжувати вчинення проступків;
- 4) вона може чинити перешкоди здійсненню провадження у справі про проступок або ухилятися від нього [9].

Найбільш тривалий строк адміністративного затримання визначено в Республіці Білорусь: у ст. 8.4 «Строки адміністративного затримання фізичної особи» Процесуально-виконавчого кодексу Республіки Білорусь про адміністративні правопорушення передбачено можливість адміністративного затримання фізичної особи на термін понад три години, але не більше ніж на сімдесят дві години, якщо її провиною визнається

вчинення адміністративного правопорушення, за яке як адміністративне стягнення встановлено адміністративний арешт або депортацію [10].

Отже, узагальнюючи наведене, варто зазначити, що:

- адміністративне затримання за вчинення домашнього насильства притаманне багатьом країнам;
- строк адміністративного затримання за вчинення домашнього насильства встановлено від 3 годин до 72 годин;
- як правило, однією з підстав встановлення збільшеного терміну адміністративного затримання є наявність в санкції статті, за якою кваліфікується діяння, стягнення у вигляді адміністративного арешту.

На сьогодні за загальним правилом, закріпленим ч. 1 ст. 263 КУпАП, адміністративне затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може тривати не більше як три години. До того ж аналіз правозастосовної практики свідчить про те, що тригодинне адміністративне затримання осіб, які вчиняють домашнє насильство, не забезпечує мети застосування зазначеного заходу забезпечення провадження у справах про адміністративне правопорушення, а саме «припинення адміністративних правопорушень, коли вичерпано інші заходи впливу, встановлення особи, складення протоколу про адміністративне правопорушення у разі неможливості складення його на місці вчинення правопорушення, якщо складення протоколу є обов'язковим, забезпечення своєчасного і правильного розгляду справ та виконання постанов по справах про адміністративні правопорушення» [11].

Доволі часто під час вчинення зазначеного правопорушення кривдник поводить себе агресивно, і навіть застосування спеціального заходу щодо протидії домашньому насильству у вигляді термінового заборонного припису не дає своїх результатів, а правопорушники продовжують вчиняти протиправні дії стосовно постраждалих осіб, про що свідчать непоодинокі випадки повторних викликів поліції на ту ж саму адресу, наявність фактів невиконання термінового заборонного припису. Як приклад наведемо деякі матеріали справ про адміністративне правопорушення:

– «19 листопада 2020 року близько 21 год 20 хв ОСОБА_1, перебуваючи у другому під'їзді будинку АДРЕСА_2, стукав у двері потерпілої ОСОБА_2, чим порушив умови Термінового заборонного припису стосовно кривдника від 19.11.2020 р.» [12];

– «Згідно з протоколом про адміністративне правопорушення серії ВАБ № 045942 від 19.02.2021 року, 19.02.2021 року о 22 год 37 хв у м. Івано-Франківськ по вул. Тисменицька, 303, ОСОБА_1 порушив вимоги ТЗП серії АА № 226368, винесеного щодо нього з 22 год 00 хв 19.02.2021 до 22 год 00 хв 26.02.2021 року, а саме заборону на вхід та перебування в місці проживання і перебування постраждалої особи» [13].

Як бачимо, у працівників поліції фактично немає дієвих інструментів, які б дозволяли на певний час ізолювати кривдників від постраждалих з метою недопущення протиправних дій.

Отже, указані вище факти та позитивний зарубіжний досвід збільшених строків адміністративного затримання свідчать на користь можливого перегляду строку адміністративного затримання щодо досліджуваної категорії адміністративних правопорушень в Україні. Його збільшення дасть змогу реально реалізувати мету зазначеного заходу забезпечення провадження – припинення домашнього насильства.

Висновки. Зважаючи на викладене, вважаємо доцільним установа спеціального строку адміністративного затримання осіб, що вчиняють домашнє насильство, із визначенням граничної тривалості такого строку до трьох діб, урахувавши можливість застосування до таких осіб адміністративного арешту як одного з видів адміністративного стягнення. У разі встановлення такого строку органи Національної поліції України, що здійснюють адміністративне затримання осіб під час вчинення

домашнього насильства, матимуть можливість упродовж зазначеного строку реально забезпечити захист постраждалої особи, передати на розгляд до суду матеріали про адміністративне правопорушення, де може бути вирішено винесення обмежувального припису. Закріплення спеціального строку адміністративного затримання осіб, що вчиняють домашнє насильство, можливе шляхом доповнення статті 263 КУпАП частиною четвертою відповідного змісту: «Осіб, які вчинили домашнє насильство, насильство за ознакою статі, не виконали терміновий заборонний припис або не повідомили про місце свого тимчасового перебування, – до трьох діб з повідомленням про це письмово прокурора протягом двадцяти чотирьох годин з моменту затримання».

Водночас варто звернути увагу, що практична реалізація положень КУпАП стосовно адміністративного затримання ускладнюється тим, що не в усіх територіальних органах (підрозділах) Національної поліції України на сьогодні функціонують кімнати для затриманих, хоча наявність таких спеціалізованих приміщень передбачено низкою нормативно-правових актів, зокрема: розділом VII Інструкції з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 23.05.2017 року № 440; розділом III Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 06.11.2015 року № 1376. Отже, у подальшому забезпечення належної реалізації відповідних положень законодавства в частині адміністративного затримання пов'язано з необхідністю вживати додаткових заходів організаційного та фінансового характеру, спрямованих на вирішення зазначеної проблеми.

Список використаних джерел

1. Заросило В. О. Порівняльний аналіз адміністративної діяльності міліції України та поліції зарубіжних країн (Великобританії, США, Канади та Франції) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Національна академія внутрішніх справ України. Київ, 2002. 19 с.
2. Кодекс Республики Казахстан об административных правонарушениях от 05 июля 2014 года № 235-V (с изменениями и дополнениями по состоянию на 01.07.2021). URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=31577399 (дата звернення: 20.07.2021).
3. Кодекс Туркменистана об административных правонарушениях от 29 августа 2013 года (с изменениями и дополнениями по состоянию на 05.06.2021). URL: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=62468 (дата звернення: 20.07.2021).
4. Кодекс Республики Беларусь об административных правонарушениях от 06 января 2021 года № 91-3. URL: <https://etalonline.by/document/?regnum=hk2100091> (дата звернення: 20.07.2021).
5. Кодекс Азербайджанской Республики об административных проступках от 29 декабря 2015 года № 96-VQ (с изменениями и дополнениями по состоянию на 27.05.2021). URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=36865427 (дата звернення: 20.07.2021).
6. Кодекс Республики Таджикистан об административных правонарушениях от 31 декабря 2008 года № 455 (с изменениями и дополнениями по состоянию на 25.06.2021). URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30414710 (дата звернення: 20.07.2021).
7. Кодекс Республики Узбекистан об административной ответственности от 22 сентября 1994 года № 2015-XII (с изменениями и дополнениями по состоянию на 29.04.2021). URL: <https://lex.uz/ru/docs/97661> (дата звернення: 20.07.2021).
8. Кодекс Республики Молдова об правонарушениях от 24 октября 2008 года № 218-XVI (с изменениями и дополнениями по состоянию на 22.04.2021). URL: http://continent-online.com/Document/?doc_id=30395669 (дата звернення: 20.07.2021).
9. Деликтно-процессуальный кодекс Эстонии от 22 мая 2002 года (с изменениями и дополнениями по состоянию на 30.04.2021). URL: <https://www.juristaitab.ee/ru/zakonodatelstvo/deliktno-processualnyy-kodeks> (дата звернення: 20.07.2021).

10. Процессуально-исполнительный кодекс Республики Беларусь об административных правонарушениях от 06 января 2021 года № 92-3. URL: <https://pravo.by/document/?guid=12551&p0=HK2100092&p1=1&p5=0> (дата звернення: 20.07.2021).

11. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122 (із змінами та доповненнями станом на 15.07.2021).

12. Постанова Южноукраїнського міського суду Миколаївської області за справою № 486/1942/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94851747> (дата звернення: 20.07.2021).

13. Постанова Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області за справою № 344/3167/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95284550> (дата звернення: 20.07.2021).

References

1. Zarosylo, V. O. (2002). Porivnialnyi analiz administratyvnoi diialnosti militsii Ukrainy ta politsii zarubizhnykh krain (Velykobrytanii, SShA, Kanady ta Frantsii) : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07 [Comparative analysis of the administrative activities of the police of Ukraine and the police of foreign countries (UK, USA, Canada and France): abstract] / Natsionalna akademiia vnutrishnikh sprav Ukrainy. Kyiv. 19 s. [in Ukrainian].

2. Kodeks Respubliki Kazahstan ob administrativnykh pravonarusheniayah ot 05 iyulya 2014 goda № 235-V (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 01.07.2021) [Code of the Republic of Kazakhstan on Administrative Offenses]. URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=31577399 (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

3. Kodeks Turkmenistana ob administrativnykh pravonarusheniayah ot 29 avgusta 2013 goda (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 05.06.2021) [Code of Turkmenistan on Administrative Offenses]. URL: http://base.spinform.ru/show_doc.fwx?rgn=62468 (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

4. Kodeks Respubliki Belarus' ob administrativnykh pravonarusheniayah ot 06 yanvarya 2021 goda № 91-Z [Code of the Republic of Belarus on Administrative Offenses]. URL: <https://etalonline.by/document/?regnum=hk2100091> (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

5. Kodeks Azerbajdzhanskoj Respubliki ob administrativnykh prostupkah ot 29 dekabrya 2015 goda № 96-VQ (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 27.05.2021) [Code of the Republic of Azerbaijan on Administrative Offenses]. URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=36865427 (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

6. Kodeks Respubliki Tadjikistan ob administrativnykh pravonarusheniayah ot 31 dekabrya 2008 goda № 455 (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 25.06.2021) [Code of the Republic of Tajikistan on Administrative Offenses]. URL: https://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30414710 (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

7. Kodeks Respubliki Uzbekistan ob administrativnoj otvetsvennosti ot 22 sentyabrya 1994 goda № 2015-XII (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 29.04.2021) [Code of the Republic of Uzbekistan on Administrative Responsibility]. URL: <https://lex.uz/ru/docs/97661> (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

8. Kodeks Respubliki Moldova ob pravonarusheniayah ot 24 oktyabrya 2008 goda № 218-XVI (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 22.04.2021) [Code of the Republic of Moldova on Offenses]. URL: http://continent-online.com/Document/?doc_id=30395669 [in Russian].

9. Deliktno-processual'nyj kodeks Estonii ot 22 maya 2002 goda (s izmeneniyami i dopolneniyami po sostoyaniyu na 30.04.2021) [Code of criminal procedure of Estonia]. URL: <https://www.juristaitab.ee/ru/zakonodatelstvo/deliktno-processualnyy-kodeks> (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

10. Processual'no-ispolnitel'nyj kodeks Respubliki Belarus' ob administrativnykh pravonarusheniayah ot 06 yanvarya 2021 goda № 92-Z [Procedural and executive code of the Republic of Belarus on Administrative Offenses]. URL: <https://pravo.by/document/?guid=12551&p0=HK2100092&p1=1&p5=0> (data zvernennia: 20.07.2021) [in Russian].

11. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia vid 07.12.1984 № 8073-X [Code of Ukraine on Administrative Offenses]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainiskoi RSR*. 1984. Dodatok do № 51. St. 1122 (iz zminamy ta dopovnenniamy stanom na 15.07.2021) [in Ukrainian].

12. Postanova Yuzhnoukrainskoho miskoho sudu Mykolaiivskoi oblasti za spravoiu № 486/1942/20 [Resolution of the Yuzhnoukrainka City Court of the Mykolayiv Region in case № 486/1942/20]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94851747> (data zvernennia: 20.07.2021)[in Ukrainian].
13. Postanova Ivano-Frankivskoho miskoho sudu Ivano-Frankivskoi oblasti za spravoiu № 344/3167/21 [Resolution of the Ivano-Frankivsk City Court of the Ivano-Frankivsk Region in the case № 344/3167/21]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95284550> (data zvernennia: 20.07.2021)[in Ukrainian].

Merдова Олха,

PhD in Law, Associate Professor

*(Donetsk State University of Internal Affairs,**Mariupol) ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0769-2364>***Khozlu Ivan***(Donetsk State University of Internal Affairs,**Mariupol) ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2705-3968>***Shulga Maryna***(Donetsk State University of Internal Affairs,**Mariupol) ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8314-8104>***ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF THE ADMINISTRATIVE DETENTION OF OFFENDERS FOR COMMITTING DOMESTIC VIOLENCE: FOREIGN EXPERIENCE AND NATIONAL PRACTICE**

The article is devoted to the analysis of administrative and legal regulation of administrative detention of offenders for committing domestic violence in some foreign countries. The author found that in most foreign countries there is no institution of administrative detention, due to the lack of division of criminal and administrative offenses, and detention of offenders for domestic violence is carried out within the implementation of the institute of criminal responsibility. The experience of such countries as Estonia, the Republic of Azerbaijan, the Republic of Belarus, the Republic of Kazakhstan, the Republic of Moldova, the Republic of Tajikistan, the Republic of Turkmenistan, the Republic of Uzbekistan, where the institution of administrative detention is legally established, has been studied. It was found that not in all of the countries we analyzed, administrative tort law contains a special offense that establishes administrative liability for domestic violence, quite often illegal acts covered by the concept of «domestic violence» are classified under other rules related to the task of harm to health or insults in the field of family and domestic relations. The legislative regulation of administrative detention, its grounds and terms are analyzed. It is emphasized that administrative detention for domestic violence is common in many countries, its terms vary from 3 hours to 72 hours, and one of the reasons for establishing an extended period of administrative detention is the presence in the sanction of an article qualifying the act, a penalty of administrative arrest. The conclusion on expediency of fixing of special term of administrative detention for commission of the administrative offense provided by Article 173-2 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, increasing it to three days, which will actually implement the purpose of this measure to ensure the proceedings – the cessation of domestic violence.

Key words: domestic violence; administrative detention; term; police.

Надіслано до редколегії
20.08.2021
Рекомендовано до
публікації 23.08.2021